

ΠΕΤΡΟΣ — ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ — ΤΙΡΑΡ

Ὁ νέος Πρωθυπουργός καὶ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας ἐγεννήθη ἐν Γενεύῃ τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1827 ἐκ πατρὸς Γάλλου καταγομένου ἐκ Βοσρών. Περαιτώσας τὰς σπουδὰς του ἐν τῇ πόλει τῆς γεννήσεώς του μετέβη εἰς Παρίσιους τῷ 1846, ὅπου διωρίσθη ὑπάλληλος ἐν τῇ Διευθύνσει τῶν γεφυρῶν καὶ ὁδῶν ἐν τῇ θέσει ταύτη παραμείνας μέχρι τοῦ 1851, ἵδρυσε μετὰ τοῦτο ἐμπορικὸν κατάστημα. Κεκηρυγμένος ἐχθρὸς τῆς Αὐτοκρατορίας μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς 4ης Σεπτεμβρίου ἐξελέγη δήμαρχος τοῦ 11ου τμήματος τῶν Παρισίων. Κατὰ τὸ 1871 ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος τοῦ διαμερίσματος τοῦ Σηκουάνα ἐν τῇ Ἐθνικῇ Συνελεύσει, κατὰ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῆς 18ης Μαρτίου ἐξελέγη μέλος τῆς Κοινότητος ὑπὸ τοῦ διαμερίσματος του, ἀλλὰ μεταβὰς εἰς τὸ Δημαρχεῖον κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Κεντρικοῦ Κομητάτου καὶ παρητήθη. Ἐκλεγείς τῷ 1876 μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων κατετάχθη εἰς τὴν ὁμάδα τῆς δημοκρατικῆς ἀριστερᾶς. Ὑπῆρξεν εἰς τῶν καταψηφισάντων τοῦ Ὑπουργείου Βρογλῆ καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐκείνης ἐξελέγη αὐθις βουλευτὴς καὶ τὴν 5 Μαρτίου 1879 ἐγένετο Ὑπουργός τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου. Τὴν 1ην τρέχοντος μηνὸς προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ νέου Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐσχημάτισε Ὑπουργεῖον ἐκ τῶν τάξεων τῆς δημοκρατικῆς ἀριστερᾶς.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ ψῆχος κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἤρξατο καθιστάμενον ἐπαισθητὸν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν. Ἡ συμπολίτευσις ἐξακολουθεῖ ἀδιακόπως ψηφίζουσα νομοσχέδια καὶ ἀψηφοῦσα τὴν ἀποχώρησιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐνῶ αὕτη διελύθη μετὰ ὥριμον συζήτησιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Καραπάνου, χωρὶς οὗτος νὰ ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων.

✱

Κατὰ τοὺς γνωρίζοντας τὰ πράγματα ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος τοῦ κ. Καραπάνου ἀφίνει ἑλλειμμα οὐχὶ ἀσήμαντον, τὸ ὅποion ὁ κ. ἐξ Ἀρτῆς Βουλευτῆς σκέπτεται νὰ καλύψῃ δι' ὁμολογιῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅτι θὰ τὸν προσλάβῃ Ὑπουργὸν εἰς μέλλουσαν κρίσιν ὑπουργικὴν.

✱

Ἐβγήκε τέλος πάντων ἀπροπρόσωπος καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν τελευταίαν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν Μεσσηνίας, ἐπιτυχόντος τοῦ κ. Καραπάνου διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας. Ἡ Κυβέρνησις ἐχάρη οὐχὶ τόσον διὰ τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν, ὅσον διότι εἰς τὰς ἀγορεύσεις τοῦ κ. Καραπάνου θὰ ἀντιτάσῃ τὰς ἀγορεύσεις τοῦ κ. Καραπάνου.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων νομοσχεδίων εἰσέχθη ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τι καταργοῦν τὰ λαχεῖα, ἅτινα δὲν ἐπικυροῦνται ὑπὸ Β. Διαταγμάτων ἢ δὲν προβλέπονται ὑπὸ νόμου εἰδικοῦ.

Ἐνεκα τούτου μεγάλη παρατηρήθη πτώσις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ εἰς τὰ λαχειοφόρα τῶν συνχδέλων Καθημερινῆς καὶ Σημαίας.

✱

Ἡ γεφυροποιία κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔκαμε κατὰ πληκτικὰς προόδους. Μία ἐφημερίς ἔγραψεν, ὅτι ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ γέφυρα διὰ τῆς ὁποίας συγκοινωνοῦσιν οἱ ἀναγνώσται μετὰ τῶν διαφόρων ζητημάτων καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἶδε χρυσὴν γέφυραν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων πρὸς τὴν οἰκίαν του. Διὰ τῆς γεφύρας ταύτης συνεβούλευσε τὸ Στέμμα νὰ διέλθῃ πρὸς σωτηρίαν του, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶδεν, ὡς ὁ Μωάμεθ ἄλλοτε μὲ τὸ ὄρος, ὅτι τὸ Στέμμα δὲν ἐννοεῖ νὰ κἀμῇ τοιοῦτους περιπάτους, ἀπεφάσισε νὰ πορευθῇ αὐτὸς εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

✱

Οἱ διαγωνισμοὶ πρὸς συγγραφὴν διηγημάτων ὑπερέβησαν κατ' αὐτὰς πᾶν ὄριον. Ἰδίως μᾶς προξενεῖ μεγάλην ἐντύπωσιν ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀγωνοδικῶν. Μὴ δυνάμενοι καὶ ἡμεῖς ν' ἀνθέξωμεν εἰς τὸν πειρασμὸν προβάλλομεν διαγώνημα πρὸς συγγραφὴν τῆς καλλιτέρας κωμωδίας καὶ διορίζομεν κριτὰς τὸν νεκροσκόπον, τὸν ἔφυρον Ἀττικῆς καὶ ἓνα ἐκ τῶν ἀλατοποθηκαρίων.

✱

Διάλογος ἐν τῷ θεάτρῳ :

— Γιατί οἱ δημοσιογράφοι καθήνται εἰς τὴν ὀρχήστραν;
— Μὰ δὲν διαβάζει καθ' ἐκάστην, ὅτι εἶνε ὄργανα τῆς κοινῆς γνώμης;

Ἄρτος

ΚΟΚΛΕΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Δὲν ἤξεύρω διατί ἡ εὐφυΐα τοῦ κ. Κοκλέν μοῦ ἐνθυμίζει τὸν Θεσμὸν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Δὲν πιστεύω ὁ τοιοῦτος συνειρμὸς τῶν ἐννοιῶν νὰ πηγάζῃ ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν διήμερον διαμονὴν του ἐνταῦθα ὁ περιφανὴς καλλιτέχνης ἦλθεν ἐκὼν ἄκων εἰς ἀμεσώτερους σχέσεις μετὰ δικαστικῶν κλητῆρων, ἐνεργούντων ἀποφάσεις ἢ μετ' ἀνθρώπων θαυμαστῶν τῆς τέχνης του καὶ τὰς ὥρας του ἐξήντησε μᾶλλον εἰς ἐπιδόσεις ἢ εἰς ἐπιδείξεις. Ἀλλ' ὑποθέτω, ὅτι ὁ κ. Κοκλέν μοῦ ἐνθύμισε τὴν προσωπικὴν κράτησιν, διότι, ἐπάνω κατω, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων δυστυχῶς ἀπαδείχθη, εὐρέθημεν ἀπέναντι αὐτοῦ ὀλίγον τι... ἀπροπράσκευοι, ὡς δὲν παρεσκευάσθημεν ἔτι, κατὰ τινὰς τῶν κοινωνιολογούντων περ' ἡμῖν, ὅπως ἀποδεχθῶμεν ἄνευ κλονισμοῦ τὴν κατάργησιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Τὴν κατάργησιν ἐνομοθέτησαν πάντα σχεδὸν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, ἀπεκήρυξαν αὐτὴν οἱ ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς ἐλευθερίας διακκῶς ἀγωνιζόμενοι, ὑπάρχουσι περὶ αὐτῆς τὰ κάλλιστα καὶ ὑψηλότατα λόγια, ἐν τῷ ἀπολύτῳ κόσμῳ τῶν πλατωνικῶν τύπων κατέχει αὕτη τὴν φωτεινότεραν θέσιν.

Ἀλλ' εἰ καὶ ἀνομολογοῦσι τὰ θαυσιλὴ χάρισματα τὰ

ἐξ αὐτῆς, τολμῶσι τινὲς τῶν παρ' ἡμῖν, περὶ ταπεινότερα καὶ θετικώτερα διατρίβοντες, καὶ σχετικώτερα ἐπισκοποῦντες τὰ πράγματα, νὰ φρονῶσιν, ὅτι δὲν ἦλθεν ἀκόμη δι' ἡμᾶς ἡ ὥρα νὰ καταργήσωμεν τὴν βάρβαρον θεσμόν. Κατὰ τοιαύτην ἀναλογίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τοῦ Κοκλὲν, τοῦ Κωνσταντίνου Κοκλὲν, Κοκλὲν τοῦ πρεσβυτέρου, Κοκλὲν τοῦ πρώτου, Κοκλὲν τοῦ τελείου, οὐδεὶς σκέπτεται νὰ διαμφισβητήσῃ· διαμφισβητοῦμεν μόνον τὴν ἀνάγκην τῆς προσκλήσεως παρ' ἡμῖν τοιούτων ἀνθρώπων, ὅταν ἀκόμη δὲν ὠριμάσκαμεν δι' αὐτούς. Οἱ κοινωνοῦντες τῶν ἀχράντων μυστηρίων προπαρκασκευάζονται πρὸς τοῦτο διὰ νηστειῶν καὶ ἐξομολογήσεων· ὁμοίως οἱ κοινωνοῦντες τῶν μυστηρίων... τῆς τέχνης προετοιμάζονται καταλλήλως εἰς αὐτῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ἐχουσι δηλονότι θέατρα, καὶ ὄχι ἐρείπια, ἐργολάβους μᾶλλον σεβομένους τὴν δόξαν τῶν ξένων, καὶ τὰ βαλάντια τῶν ὁμοεθνῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἶνε εἰς θέσιν νὰ χειροκροτήσωσι καὶ ἓνα στίχον τοῦ Μπακβίλ... ὅπου πρέπει.

*

Διὰ τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐπιχειρῶ νὰ δικαιολογήσω τὴν περὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινού ἀπόφασιν τοῦ κ. Κοκλὲν. Κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην ἡδύνατο νὰ σχηματίσῃ τὴν γνώμην του περὶ τοῦ κοινού, χωρὶς νὰ σπεύσῃ νὰ ὑποβάλλῃ ταύτην τοσοῦτον κατηγορηματικῶς εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς δημοσιογραφίας. Ὁ κ. Κοκλὲν εὖρε, λέγει, ἐνώπιον αὐτοῦ ψυχρούς ἢ ἀπλοῦς περιέρχους θεατὰς καὶ θεωρεῖα κενά. Ὅταν βλέπῃ τις πρὸ αὐτοῦ τὸ κενόν, ὅπου συνείθισε μόνον τὴν Δόξαν στεφανοφόρον νὰ ἀπκντᾷ, κινεῖται βεβαίως εἰς ἀνίαν ἢ εἰς ἀγανάκτησιν. Ἀλλ' ἂν ὁ κ. Κεφαλόπουλος συγκιτῆναι νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κ. Κοκλὲν, ὅπως παρμαίνει ἡμέρας τινὰς ἐν μέσῳ ἡμῶν, θὰ διεβεβαίουν τὸν ἔξοχον Γάλλον, ὅτι τοῦ κενού τῶν θεωρείων λόγος δὲν ἦτο τὸ κενόν τοῦ ἐγκεφάλου, ἀλλὰ κυρίως ἡ κενότης τῶν βαλάντιων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἡ τάξις καὶ εὐσυνειδησία μεθ' ἧς ἀνέλαβον νὰ συντείνωσι πρὸς τὸν θρίαμβον τοῦ κ. Κοκλὲν οἱ ἀρμόδιοι, ἀπὸ τοῦ κ. Κεφαλοπούλου, λαμβάνοντος μεθ' ἐκείνου τὰς κλείδας τοῦ θεάτρου καὶ ἀποχωροῦντος, μέχρι τοῦ γκαζιέρη συλλαμβάνοντος τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν νὰ σῶσῃ τὸ γαῖ καὶ νὰ θάψῃ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον τὸ κλέος τοῦ κ. Κοκλὲν.

*

Ὡσαύτως ἂν ὁ κ. Κοκλὲν ἀντελήφθῃ ψυχρὸν τὸ κοινόν τοῦ θεάτρου, τοῦτο προήλθεν, ἀπλοῦστατα, ἐκ τοῦ ὅτι τὸ κοινόν... ἐκρούωνεν εἰς τὸ θέατρον τοῦ κ. Μπούκουρα, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ πηγαινῇ τις ἐφοδιαζόμενος διὰ πλουσίας ἀποσκευῆς ἐρπυλωμάτων καὶ χρυμίων. Ἀλλὰ πολὺ περιεργότερος δι' ἐμὲ καθίσταται ὁ κ. Κοκλὲν ἐκπληττόμενος, διότι εὗρεν ἐνώπιόν του θεατὰς ἐτάζοντας αὐτὸν ὡς περιεργόν τι χροῖμα. Ὅταν ἐπὶ γενεῖς γενεῶν οἱ ἔχοντες ἀκόμη τὴν αὐταπάρνησιν νὰ μεταδιδόνωσιν εἰς ἑλληνικὸν θέατρον βλέπουσιν ἀντὶ τοῦ Gringoire τοὺς παριστάνοντας τὸν πειρασμένον ποιητὴν καὶ ἀντὶ τῶν ἐρωτοτροπιῶν τοῦ Mascarille καὶ τῆς Madelon τοὺς χαριεντισμοὺς τοῦ Μαρκάκη καὶ τῆς Σταμάτας καὶ ἀντὶ τοῦ Ἀνίθα τῆς Τυχοδιώκτιδος ὅλους τοὺς ραδιούργους τοῦ δραματολογίου τῶν Ἑλλήνων ἡθοποιῶν, πῶς θέλετε οὗτοι νὰ ἰδῶσι καὶ νὰ ἀκούσωσι τὸν Γρηγορᾶν Κοκλὲν, τὸν Μασκαρίλλον Κοκλὲν, τὸν Ἀνίθαν Κοκλὲν ἢ μὴ ὡς

περίεργόν τι κῆτος ἀποπλανηθὲν εἰς ξένα ὕδατα, ὡς τινὰ Στάνλεϋ τῆς τέχνης, αὐτοὶ οἱ ἀγριοὶ... τοῦ κ. Ἀνδρονόουλου;

Καὶ ἰδοὺ πῶς ἀναστρέφονται οἱ ἄλλοι. Ἀντὶ τὸ κοινόν νὰ κρίνῃ καὶ δικάζῃ τὸν ἡθοποιόν, ὁ ἡθοποιὸς, νὰ κρίνῃ, νὰ δικάζῃ καὶ νὰ καταδικάζῃ τὸ κοινόν!

Χώρα Μυράμωυ

ΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ

Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου μὲ ἀνοικτὴ καρδιά,
ἔμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, λεβέντικα παιδιά.
Ἐμπρὸς, καὶ λαστιγένης προσμένει καναπές,
καὶ τοῦ μὲ τὸ γάλα καὶ ἄλλα σουπές.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

*

Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου νὰ κάνωμε καρτέρι,
ἔμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου καὶ ἔχει γερὸ κεμέρι,
καὶ Ἐμπρὸς θὰ γίνῃ τῶν Οἰκονομικῶν
πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος καὶ ἡμῶν τῶν νησιτικῶν.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

*

Ἐμπρὸς φωσφόρος φέγγει σκητὰς τὰς Ἑλληνίδας
καὶ ἰδοὺ ὁ Δεληγζάννης εἰς νέους Πελοπίδας
τὸ ξίφος του σηκώνει καὶ δίνει διπλοῦς
ἀπάνω 'στον ἀέρα καὶ εἰς ὅλαις τῆς μεριτῆς.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

*

Τυμνήσωμεν οἱ πάντες τὸν ἄνδρα τὸν γενναῖον,
τὸν πρῶτον, ἐν τοῖς ἰσίοις, τὸν ἥρωα τὸν νέον,
ὅστις γὰρ εἶναι μέγας ἀνὴρ πολεμικὸς
καὶ ἐκ τῆς βουλῆς κουμποῦρι τὸ κόβ' ἡρωϊκῶς.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

*

Ἐμπρὸς εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ἐνδοξον ὁδὸν
τὸ φλογερὸν μας αἶμα νὰ τρέξῃ κρουνηδὸν
καὶ μέσ' 'στοῦ Καραπάνου τῆς μέραις καὶ τὰ βράδια
ἄς πίνωμε τὸ τσάϊ καὶ ἄς τρώωμε παξιμάδια.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

Σουρ